

مقاله پژوهشی

DOR: [20.1001.1.24767131.1401.8.2.14.4](https://doi.org/10.1001.1.24767131.1401.8.2.14.4)

درصد همانندی: ۱۳٪

ارزیابی و تحلیل سائزمو تکتونیک و توان لرزه خیزی حوضه آبخیز افچه، بيله سوار

فریا اسفندیاری درآباد^{۱*}، مارال آبادکار بهروز^۲، بهروز نضافت تکه^۳^{۱*} نویسنده مسئول، گروه جغرافیای طبیعی (ژئومورفولوژی)، دانشکده علوم اجتماعی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران

esfandyari@uma.ac.ir

m.abadkar12@gmail.com

^۲ دانشجوی کارشناسی ارشد زمین شناسی، دانشکده علوم پایه، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران

behrouznezfafat75@gmail.com

^۳ دانشجوی دکتری ژئومورفولوژی، دانشکده علوم اجتماعی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۳/۰۲/۱۹

تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۱۲/۱۳

چکیده

زمین لرزه ها یکی از مخرب ترین مخاطرات طبیعی با ماهیتی غیرقابل پیش بینی هستند. سائزمو تکتونیک علم بررسی رابطه بین وقوع زمین لرزه و فرایندهای تکتونیک است که ارزیابی میزان تأثیرات فرایندهای تکتونیک در منطقه را بررسی می کند. منطقه مورد مطالعه در زون البرز غربی در آذربایجان قرار دارد که بر اساس شواهد زمین شناسی و زمین لرزه های ثبت شده یکی از پهنه های فعال و لرزه خیز در ایران به شمار می آید. از این رو آگاهی از وضعیت فعالیت های تکتونیک و توان لرزه خیزی منطقه جهت جلوگیری از ساخت و ساز غیراصولی در حوضه مورد تحقیق ضروری است. هدف از پژوهش حاضر ارزیابی توان لرزه خیزی گسل ها در حوضه بيله سوار استان اردبیل است. در این پژوهش برای ترسیم نقشه ها و تحلیل آن ها از نرم افزار ArcGIS استفاده شد. ابتدا با استفاده از نقشه زمین شناسی ۱:۱۰۰۰۰۰ سازمان زمین شناسی و اکتشافات معدنی کشور در حوضه مورد مطالعه، گسل های (اصلی و فرعی) تعیین و طول آن ها مشخص شد. سپس توان لرزه زایی گسل های منطقه با استفاده از روابط زارع (۱۳۷۴)، نوروزی (۱۹۸۵) و نوروزی و اشجعی (۱۹۷۸) محاسبه شد. با توجه به نتایج، متوسط توان لرزه زایی برحسب ریشتر در گسل های حاجی محمود قره کیکل ۴/۵۳، گورچینلو حاجی بیوک ۴/۰۹، حاجی اسماعیل ایمان خان ۴/۳۷، حاجی قدرت کندی ۴/۸۰، قشلاق آق برون ۴/۳۸، شابی کندی ۵/۰۳، ایده لو ۵/۲۴، کهل قشلاق ۴/۵۶، حاجی نورش کندی ۴/۳۲، قشلاق محمودلار ۴/۴۷، قشلاق حاج اکبر ۴/۳۹، جهان خانملو ۳/۷۵ و چای قشلاقی سیاب ۳/۵۳ است. نتایج حاصله نشان داد که منطقه مورد مطالعه، به خصوص بخش های مرکزی به سمت جنوب حوضه به علت تمرکز خطواره های گسلی، از نظر لرزه خیزی مستعد است و امکان وقوع زمین لرزه هایی با بزرگی بیشتر از ۴ ریشتر در آن است. گسل های ایده لو، شابی کندی و حاجی قدرت کندی به ترتیب بالاترین توان لرزه زای در منطقه را دارند. بر این اساس هر چقدر طول گسل ها بزرگ تر باشد به همان اندازه میزان تخریب آن بیشتر خواهد بود. بررسی ها همچنین نشان می دهد که بین توان لرزه زایی گسل ها با طول گسل ارتباط مستقیم وجود دارد. با توجه به نبود مطالعات کافی در مورد تکتونیک و لرزه خیزی منطقه، باید به جهت حصول اطمینان بیشتر، مطالعات دیگری در رابطه با سائزمو تکتونیک و پهنه بندی منطقه از نظر لرزه خیزی نیز انجام گیرد.

کلمات کلیدی: ارزیابی لرزه خیزی، تکتونیک، حوضه بيله سوار، زمین لرزه، گسل فعال.

۱. مقدمه

زمین لرزه یکی از خطرناک‌ترین مخاطراتی است که قابلیت پیش‌بینی ندارد و گریز از این پدیده طبیعی ممکن نیست. زمین لرزه پدیده غالب در کره زمین است که هر ساله خسارت‌های مالی سنگین و تلفات جانی بسیاری به بار می‌آورد، از این رو مطالعات و پژوهش‌های فراوانی در رابطه با این پدیده مخرب انجام شده است [۱]. با وجود اینکه جلوگیری از وقوع زمین لرزه ممکن نیست اما شناسایی مناطق گسلی فعال و بررسی توان لرزه‌خیزی ناشی از آن ضروری است [۲]. یکی از مهم‌ترین مباحث در پژوهش‌های مرتبط با پروژه‌های عمرانی مهم و بزرگ، مطالعه گسل‌ها و توان لرزه‌خیزی آن‌ها است. این مطالعات شاخص‌های ضروری در طراحی مهندسی مانند شناسایی مناطق گسلی فعال و نوع فعالیت گسل‌ها، تعیین رژیم زمین‌ساختی و الگوی تنش‌های اصلی در منطقه و تعیین توان لرزه‌خیزی گسل‌های فعال منطقه مورد مطالعه را ارائه می‌دهد. این شاخص‌ها در پایداری و حفظ پروژه‌های عمرانی مؤثر هستند [۳].

بر اساس تعاریف، زمین لرزه آزاد شدن انرژی الاستیک ذخیره‌شده در پوسته زمین به‌طور ناگهانی است که باعث لرزش و جنبش‌هایی در سطح زمین می‌شود که همراه با خرابی و خسارت‌هایی است [۴]. زمین لرزه باعث تغییر شکل و گسیختگی توده‌های سنگی در مقیاس‌های متفاوت می‌شود. بین گسل و زمین لرزه رابطه‌ای دوطرفه و مستقیم برقرار است به‌طوری که فراوانی گسل‌ها در یک منطقه باعث وقوع زمین لرزه می‌شود. زمین لرزه‌های فراوان در یک منطقه نیز سبب ایجاد گسل‌ها و شکستگی‌های جدیدی در توده‌های سنگی منطقه می‌شود و بدین ترتیب توان لرزه‌خیزی منطقه افزایش می‌یابد [۵]. بین توان لرزه‌خیزی گسل‌ها با طول شکسته شده و جابه‌جاشده آن‌ها ارتباط مستقیمی وجود دارد. در هر مطالعه پس از بررسی دقیق سائزموکتونیک گسل‌های فعال منطقه باید بیشینه توان لرزه‌خیزی گسل‌ها نیز محاسبه شود [۶]. سائزموکتونیک دانش بررسی هم‌زمان ویژگی‌های زمین‌ساختی با ویژگی‌های لرزه‌ای یک پهنه یا گستره لرزه‌زا است. این علم فرایندهای پوسته زمین را با به‌کارگیری دانش

زمین لرزه‌شناسی بررسی می‌کند. به عبارتی سائزموکتونیک، زمین لرزه را در درون فرایندهای زمین‌ساختی بررسی می‌کند. مهم‌ترین هدف سائزموکتونیک یافتن کانون‌های احتمالی رویداد زمین لرزه‌های آینده و ویژگی‌های آن‌ها، بررسی شکنندگی پوسته و اندازه تغییرات آن با عمق است. این هدف همچنین شناسایی چشمه‌های با توان جنبش زمین لرزه در لیتوسفر و ویژگی‌های آن‌ها را نیز در بر می‌گیرد. علم سائزموکتونیک زمین لرزه‌ها را ابزاری برای درک بهتر از تکتونیک یک گستره جنبه‌ای می‌داند [۷]. از این رو، بررسی لرزه‌شناسی زمین لرزه نقش عمده‌ای در توسعه مفهوم تکتونیک صفحه‌ای داشته است. از آنجایی که حرکات تکتونیک باعث ایجاد زمین لرزه می‌شود، درک تکتونیک صفحه‌ای هنگام تلاش برای کاهش مخاطرات مرتبط با گسل بسیار مهم است [۸]. در پژوهش حاضر توان لرزه‌خیزی گسل‌ها در حوضه بيله‌سوار در استان اردبیل بررسی شده است همچنین در پژوهش حاضر نسبت به مطالعات پیشین میزان تأثیرات زمین لرزه و رابطه میان طول گسل با میزان تخریب آن مورد بررسی قرار گرفته است.

پژوهش‌ها و مطالعات زیادی در مورد ارزیابی توان لرزه‌خیزی گسل‌ها در مناطق مختلف انجام شده که در منابع خارجی و داخلی می‌توان به پژوهش‌ها و مطالعات زیر اشاره کرد.

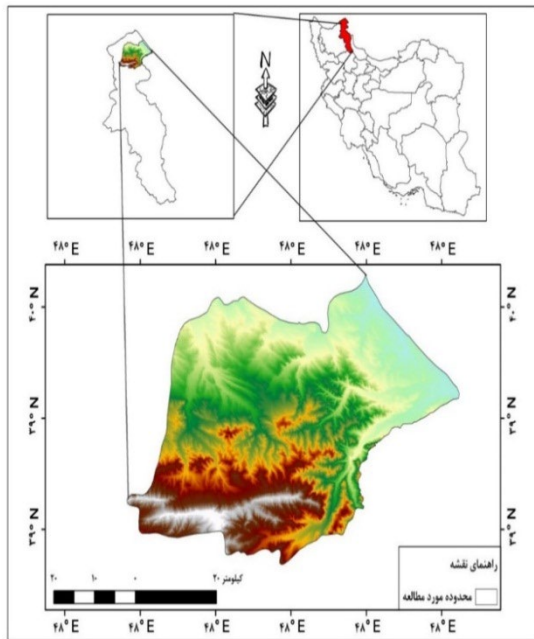
رابطی و همکاران (۱۳۹۷)، به بررسی زمین‌ساخت فعال با استفاده از شاخص‌های ژئومورفولوژی در حوضه سپیدرود البرز غربی پرداختند. نتایج نشان داد که در زیرحوضه‌های منطبق بر گسل‌های منجیل، جیرنده، درفک و دیلمان و همچنین مناطق با تراکم گسلی بالا شاخص‌های اندازه‌گیری شده مقادیر بالایی را نشان می‌دهند که نشان‌دهنده تأثیر گسل‌های مذکور بر منطقه مورد مطالعه است [۹]. نگهبان و درتاج (۱۳۹۸)، به ارزیابی تکتونیک فعال حوضه رودخانه سیروان با استفاده از شاخص‌های ژئومورفیک پرداختند. نتایج نشان داد که در بین زیرحوضه‌های مطالعاتی، زیرحوضه شویسه با میانگین کلاس ۲، وضعیت فعال‌تری نسبت به سایر زیرحوضه‌ها دارد [۱۰]. مقصودی و همکاران (۱۳۹۹)، به

همکاران (۲۰۲۱)، مدل‌سازی توان لرزه‌ای مگاتراست هندوبرمه را با استفاده از مدل دینامیک بلوک و گسل بررسی کردند. نتایج نشان داد که مگاتراست قفل شده است و می‌تواند زلزله‌های بزرگ $8 M +$ ایجاد کند. میانگین تخمینی دوره بازگشت رویدادهای بزرگ بیش از هزار سال است. زمین‌لرزه‌هایی با این اندازه تهدید بزرگی برای شمال هند، بنگلادش و میانمار، پرجمعیت‌ترین مناطق جهان هستند [۱۶]. جارا مونیز و همکاران (۲۰۲۲)، به بررسی توان لرزه‌خیزی پنهان گسل کور پیچیلمو در شیلی با استفاده از ژئومورفولوژی خارج از گسل پرداختند. نتایج نشان داد که گسترش در منطقه پیچیلمو با تغییرات تنش در طول زلزله‌های مگاتراست و با لغزش پراکنده در طول زمین‌لرزه‌های صفحه بالایی همراه است که پیامدهایی برای ارزیابی توان لرزه‌خیزی گسل‌های پنهان در طول حاشیه‌های همگرا و جاهای دیگر دارد [۱۷]. یانگ و همکاران (۲۰۲۳)، به بررسی فعالیت کنونی و توان لرزه‌خیزی گسل کینلینگ شمالی، بلوک اوردوس جنوبی، مرکز چین با استفاده از داده‌های GPS و لرزه‌خیزی پرداختند. نتایج نشان داد که بخش شرقی گسل کینلینگ شمالی توان لرزه‌خیزی قوی دارد و در حال حاضر قفل شده است [۱۸].

با توجه به این امر که بررسی لرزه‌خیزی گسل‌ها در مناطق لرزه‌خیز و پهنه‌های گسلی فعال اهمیت زیادی دارد، بر این اساس تحقیقات زیادی در سال‌های اخیر در داخل و خارج از کشور در زمینه ارزیابی لرزه‌خیزی در مناطق مختلف انجام شده است. بررسی آثار و منابع منتشره نشان داد که هیچ‌گونه پژوهشی درباره فعالیت‌های لرزه‌خیزی حوضه مورد بررسی انجام نشده است. بنابراین خلأ تحقیقی با موضوع تحقیق حاضر کاملاً محسوس بود. از طرفی منطقه مورد مطالعه در شمال غرب ایران قرار دارد. در این زون پهنه‌های گسلی با امتدادهای مختلف وجود دارد که برهم‌کنش آن‌ها سبب ایجاد زون‌های لرزه‌زا شده است [۱۹]. همچنین مطابق نقشه پهنه‌بندی خطر زلزله، شهرهای مشکین‌شهر، پارس‌آباد، بيله‌سوار، نیر و در نتیجه حوضه مورد مطالعه در پهنه با خطر نسبتاً بالا قرار دارد [۲۰]. از این رو انجام پژوهش حاضر برای

بررسی ارزیابی تکتونیک فعال در حوضه‌های حبله‌رود و کردان بر اساس شاخص‌های ژئومورفیک پرداختند. نتایج نشان داد که حوضه کردان در کلاس ۱ و حوضه حبله‌رود در کلاس ۲ قرار دارد. طبق طبقه‌بندی از شاخص IAT می‌توان گفت که هر دو منطقه از نظر تکتونیکی فعال هستند ولی میزان فعالیت‌های تکتونیکی در حوضه کردان نسبت به حوضه حبله‌رود بیشتر است [۱۱]. خلیج (۱۴۰۰)، به ارزیابی فعالیت زمین‌ساختی حوضه آبریز قروه- دهگلان با استفاده از شاخص‌های ژئومورفیک پرداخت. نتایج نشان داد که فعالیت زمین‌ساختی بالا را در منطقه مورد مطالعه نشان می‌دهد که به دلیل فعالیت گسل‌های موجود در منطقه است. از مهم‌ترین گسل‌های واقع در منطقه می‌توان گسل‌های بنه‌آباد، سورمه‌علی، پریشان، گسل محمودآباد، گسل سیاه و گسل خلخال را نام برد [۱۲]. عابدینی و همکاران (۱۴۰۱)، اثرات ژئومورفولوژیکی تکتونیک فعال و پهنه‌بندی خطر زمین‌لرزه را با تأکید بر توان لرزه‌زایی گسل‌ها (مطالعه موردی: نمین، آستارا، تالش) با استفاده از شاخص‌های ژئومورفولوژی بررسی کردند. نتایج نشان داد که شهرهای نمین، عنبران، لوندویل و اسالم در پهنه خطر بسیار زیاد زمین‌لرزه، آستارا در پهنه خطر زیاد، حویق در پهنه خطر متوسط و شهرهای هشتر و آبی‌بیگلو در پهنه‌بندی خطر بسیار کم قرار دارند [۱۳]. عابدینی و همکاران (۱۴۰۱)، فعالیت‌های نئوتکتونیکی را با استفاده از شاخص‌های ژئومورفیک و توان لرزه‌زایی گسل‌ها (مطالعه موردی: حوضه آبخیز کوزه‌توپراقی) بررسی کردند. نتایج نشان داد در این مناطق فعالیت گسل شدت نداشته و بنابراین در این مناطق برای مناطق مسکونی خطرات چندانی ایجاد نمی‌کند. از مهم‌ترین گسل حوضه کوزه‌توپراقی می‌توان به گسل آمین‌آباد و ترکه‌ده اشاره کرد [۱۴]. گورشکوف و همکاران (۲۰۲۱)، به بررسی توان لرزه‌خیزی بلوک کورس- ساردینیا با استفاده از منطقه‌بندی مورفوساختاری (MSZ) پرداختند. نتایج نشان داد که توان لرزه‌خیزی بلوک کورس- ساردینیا را می‌توان به صورت کم تا متوسط مشخص کرد. مکان‌های تعریف‌شده گره‌های لرزه‌زا اطلاعات کلیدی را برای ارزیابی آگاهانه خطر لرزه‌ای بلندمدت منطقه فراهم می‌کند [۱۵]. ورویوا و

منطقه را نهشته‌های رسوبی تشکیل می‌دهد، تمامی رسوبات این حوضه در اثر یک فاز تک‌تونیکی بزرگ که در پلیوسن به وقوع می‌پیوندد، چین‌خورده‌اند. این فاز تک‌تونیکی در واقع مربوط به فاز پایانی جنبش‌های کوهزایی آلپی است. در اثر این چین‌خوردگی گسل‌های متعددی در این منطقه به وجود آمده است [۲۴].

شکل ۱: موقعیت جغرافیایی منطقه مورد مطالعه (منبع: نگارندگان، ۱۴۰۲)

۲-۲. روش پژوهش

این پژوهش به منظور ارزیابی توان لرزه‌خیزی گسل‌های حوضه بيله‌سوار انجام شد. ابتدا منابع و یافته‌های علمی در زمینه موضوع پژوهش از طریق بررسی‌های کتابخانه‌ای گردآوری شد. سپس از نقشه‌های توپوگرافی به مقیاس ۱:۵۰۰۰۰، مدل رقومی ارتفاعی (DEM) ۱۲ متر و نقشه زمین‌شناسی ۱:۱۰۰۰۰۰ حوضه مورد مطالعه استفاده شد. در این پژوهش برای ترسیم نقشه‌ها و تحلیل آن‌ها از نرم‌افزار ArcGIS استفاده شد. با استفاده از نرم‌افزار ArcGIS و در محیط Arcmap، نقشه توپوگرافی ۱:۵۰۰۰۰ و نقشه زمین‌شناسی ۱:۱۰۰۰۰۰ زمین مرجع و مختصات دار شد و داده‌های رستری به فرمت وکتوری (رقومی) تبدیل شد. سپس اقدام به ترسیم نقشه‌های محدوده مطالعاتی شد. ابتدا از نقشه زمین‌شناسی ۱:۱۰۰۰۰۰ سازمان زمین‌شناسی و اکتشافات

به دست آوردن توان لرزه‌خیزی منطقه و شناسایی پهنه‌های گسلی فعال و پرخطر، جهت جلوگیری از پروژه‌های عمرانی و ساخت‌وساز غیراصولی در حوضه مورد تحقیق ضروری است. هدف از پژوهش حاضر ارزیابی توان لرزه‌خیزی گسل‌ها در حوضه بيله‌سوار و برآورد حداکثر توان لرزه‌زایی گسل‌های فعال منطقه بر پایه روابط زارع (۱۳۷۴)، نوروزی (۱۹۸۵) و نوروزی و اشجعی (۱۹۷۸) است.

۲. مواد و روش‌ها

۲-۱. موقعیت منطقه مورد مطالعه

حوضه بيله‌سوار در طول شرقی $47^{\circ}30'$ تا $48^{\circ}15'$ و عرض شمالی $39^{\circ}00'$ تا $39^{\circ}40'$ قرار دارد و متوسط ارتفاع آن از سطح دریا ۸۳ متر است. این حوضه ۱۹۴۵ کیلومترمربع وسعت دارد و از نظر وسعت چهارمین شهرستان استان اردبیل محسوب می‌شود که حدود ۱۱ درصد از مساحت استان را به خود اختصاص داده است. حوضه بيله‌سوار در منتهی‌الیه شمال‌شرق اردبیل در فاصله ۲۰۰ کیلومتری آن واقع شده و از قسمت شرق، شمال‌شرقی و جنوب‌شرقی با جمهوری آذربایجان همسایه و تقریباً ۶۸ کیلومتر مرز مشترک دارد. این حوضه در جنوب رود ارس و با فاصله ۵۰ کیلومتری از سمت شرق با دریای خزر قرار دارد و به سبب ارتفاع کم از سطح دریا و مقدار بارندگی نسبتاً خوب و خاک حاصل‌خیز از عمده‌ترین مناطق کشاورزی استان اردبیل به‌شمار می‌رود. بر اساس سرشماری سال ۱۳۹۶ جمعیت شهرستان بيله‌سوار بالغ بر ۵۱۴۰۴ نفر بوده است (شکل ۱).

حوضه بيله‌سوار در دشت مغان، شمال‌غربی ایران واقع شده است. رودخانه‌های مهم این حوضه بالهارود و آق‌بیگلر هستند [۲۱]. طبق نقشه واحدهای ساختمانی-رسوبی ایران، نبوی (۱۳۵۵)، حوضه مورد مطالعه جزء واحد ساختمانی البرز غربی در آذربایجان می‌باشد [۲۲]. بر اساس نقشه ایالت‌های اصلی لرزه‌زمین‌ساختی ایران، میرزائی و همکاران (۱۳۸۱)، این واحد پهنه‌ای لرزه‌خیز است [۲۳]. این حوضه در زون فروافتاده کورا-ارس جای گرفته است. از نظر ریخت‌شناسی منطقه عمدتاً دارای توپوگرافی ملایم است. بیشتر برونزدهای

معدنی کشور در حوضه مورد مطالعه، ساختارهای اصلی منطقه مانند گسل‌ها (اصلی و فرعی) به صورت شیب فایل (فرمت وکتوری) استخراج شد. پس از ترسیم خطواره‌ها، طول آن‌ها با استفاده از ابزار COGO در محیط Arcmap به دست آمد. بعد از شناسایی خطواره‌های گسلی در محدوده مورد مطالعه، موقعیت دقیق مناطق مسکونی در منطقه نیز با استفاده از نقشه‌های توپوگرافی و به صورت شیب فایل (فرمت وکتوری) استخراج شد. در نهایت با استفاده از مدل رقومی ارتفاعی (DEM) نقشه موقعیت جغرافیای منطقه (شکل ۱) تهیه شد. با ترکیب لایه‌های اطلاعاتی مدل رقومی ارتفاعی (DEM) به عنوان نقشه زمینه و دو لایه اطلاعات وکتوری مربوط به گسل‌ها و موقعیت مناطق مسکونی، نقشه گسل‌های منطقه مورد مطالعه (شکل ۲) نیز ترسیم شد. در مرحله بعدی جهت ارزیابی فعالیت گسل‌ها از روابط لرزه‌خیزی گسل‌ها (روابط ۱ تا ۳) استفاده شد و جدولی بر اساس پارامترهای طول گسل و لرزه‌خیزی محاسبه شده از رابطه‌های ۱ تا ۳ (جدول ۱) ترسیم شد. در مرحله پایانی، نتایج حاصل از محاسبات توان لرزه‌خیزی گسل‌های منطقه، بررسی و تجزیه و تحلیل شد.

۲-۲-۱. سائزموکتونیک

سائزموکتونیک دانش ارزیابی ارتباط بین وقوع زمین‌لرزه و فرایندهای تکتونیکی است [۲۵]. در سائزموکتونیک به تکتونیک صفحه‌ای به عنوان موتور مولد زمین‌لرزه‌ها نگریسته می‌شود و زمین‌لرزه‌ها را به عنوان نشانه‌ای از تکتونیک صفحه‌ای در نظر می‌گیرند. به طور کلی، سائزموکتونیک مرتبط با مواردی است که تغییر شکل لرزه‌ای سطح زمین را کنترل می‌کنند که این امر اهمیت سائزموکتونیک را در تشخیص مخاطرات لرزه‌ای نشان می‌دهد. در مطالعات سائزموکتونیک، تمرکز بر شناخت نحوه پراکندگی زمین‌لرزه‌ها در مکان، زمان، اندازه و سبک‌های متفاوت است [۲۶].

سرچشمه‌های لرزه‌ای مناطقی هستند که توانایی وقوع زمین‌لرزه را دارند که گسل‌های فعال یکی از مهم‌ترین آن‌ها هستند [۶]. گسل فعال، گسلی است که در رژیم سائزموکتونیک کنونی دارای حرکت بوده و احتمال دارد

در آینده نیز دارای حرکت باشد. بر اساس شواهد تاریخی، زمین‌شناسی، لرزه‌شناسی، ژئودتیک و ژئوفیزیک می‌توان فعالیت گسل‌ها را تعیین کرد [۲۷]. زمین‌لرزه‌های بزرگ در مناطق گسلی باعث جابه‌جایی‌های قائم و افقی می‌شوند که این جابه‌جایی‌ها سبب تشکیل پرتگاه‌های گسلی می‌شود. این پرتگاه‌های گسلی در اثر وقوع زمین‌لرزه به وجود می‌آیند و زمین‌لرزه‌های بعدی باعث جابه‌جایی آن‌ها می‌شود. برای اندازه‌گیری قدرت زلزله یا به عبارتی کمی کردن زلزله از مقیاس‌های بزرگی و شدت زلزله استفاده می‌شود. بزرگی زلزله بر اساس اطلاعات دستگاهی بوده و مقیاسی کمی است که بیانگر کل انرژی آزاد شده است و واحد سنجش آن ریشتر است که تا ۸ درجه آن رایج است. به دلیل اینکه بزرگی‌های محاسبه شده در مناطق مختلف باید یکسان باشند تصحیحاتی با توجه به فاصله ایستگاه تا مرکز سطحی زلزله انجام می‌شود. شدت زلزله مقیاسی مشاهده‌ای، غیردستگاهی و فاقد مبنای ریاضی و علمی است. این مقیاس به فاصله کانون زلزله تا منطقه مورد نظر، عمق کانونی زلزله، مدت پایداری لرزش، نوع خاک، عمق سنگ‌بستر و ساختمان آن، عمق سطح ایستایی، کیفیت ساختمان‌ها، تراکم جمعیت و ... بستگی دارد [۶]. مقیاس شدت زلزله (مقیاس مرکالی) را برحسب اثراتی که به وجود می‌آورد، درجه‌بندی می‌کنند. بنابراین شدت یک زلزله را نمی‌توان با عدد معینی بیان کرد بلکه فقط امکان دارد خطوط یک شدت را ترسیم نمود، یعنی نقاطی را که خرابی آن‌ها شبیه یکدیگر است را به هم وصل نمود و شدت هر منطقه را معین کرد [۲۸].

کانون یا مرکز درونی زلزله نقطه‌ای در عمق زمین است که انتشار امواج لرزه‌ای از آنجا شروع می‌شود. مرکز سطحی یا بیرونی زلزله نزدیک‌ترین نقطه روی سطح زمین نسبت به مرکز درونی زلزله است که بیشترین شدت لرزش را دارد. عمق کانونی فاصله بین مرکز درونی تا مرکز بیرونی زلزله است که به صورت خطی عمود بر سطح زمین است. فاصله مرکز بیرونی زلزله تا ایستگاه لرزه‌نگاری مورد نظر فاصله سطحی زلزله است [۶].

M_s بزرگی زمین‌لرزه در مقیاس ریشتر و L نیمی از طول گسل برحسب کیلومتر است [۳۲].

روابط زیادی برای محاسبه توان لرزه‌خیزی گسل‌ها وجود دارد اما به دلیل اینکه نتایج حاصل از این روابط کاربردی‌تر است و همچنین در مطالعات پیشین با استفاده از این روابط نتایج خوبی حاصل شده است، به همین علت در این پژوهش از روابط فوق استفاده شد.

۳. نتایج و بحث

در این پژوهش تعداد ۱۳ خطواره گسلی در منطقه مورد مطالعه با استفاده از نقشه زمین‌شناسی ۱:۱۰۰۰۰۰ سازمان زمین‌شناسی و اکتشافات معدنی کشور در حوضه مورد مطالعه استخراج (شکل ۲) و طول آن‌ها مشخص شد. در مرحله بعد مقادیر توان لرزه‌زایی برای هر کدام از این خطواره‌های گسلی با استفاده از روابط زارع (۱۳۷۴)، نوروزی (۱۹۸۵) و نوروزی و اشجعی (۱۹۷۸) محاسبه شد. نتایج حاصل از این محاسبات در جدول (۱) نشان داده شده است. با توجه به محاسبات انجام شده و معادلات زراع، نوروزی و نوروزی و اشجعی گسل‌های موجود در منطقه مورد مطالعه به‌طور متوسط به ترتیب توان ایجاد زمین‌لرزه‌های با بزرگی ۵/۰۸، ۲/۱۰ و ۶/۰۸ ریشتر را دارند. محاسبات انجام شده همچنین مقادیر متوسط توان لرزه‌زایی گسل‌های حاجی محمود قره‌ککلی ۴/۵۳، گورچینلو حاجی‌بیوک ۴/۰۹، حاجی اسماعیل ایمان‌خان ۴/۳۷، حاجی قدرت‌کندی ۴/۸۰، قشلاق آق‌برون ۴/۳۸، شابی‌کندی ۵/۰۳، ایده‌لو ۵/۲۴، کهل‌قشلاق ۴/۵۶، حاجی نورش‌کندی ۴/۳۲، قشلاق محمودلار ۴/۴۷، قشلاق حاج اکبر ۴/۳۹، جهان‌خانملو ۳/۷۵ و چای قشلاقی سیاب ۳/۵۳، در حوضه مورد بررسی را برحسب ریشتر نشان می‌دهد. محاسبات صورت گرفته بر اساس روابط بالا (جدول ۱) در مقدار توان لرزه‌خیزی گسل‌ها تفاوت‌هایی را نشان می‌دهد. به‌عنوان مثال، توان لرزه‌خیزی گسل ایده‌لو در رابطه نوروزی ۲/۸۱ ریشتر بوده، در حالی که در روابط زارع و نوروزی و اشجعی به ترتیب ۶/۲۷ و ۶/۶۴ ریشتر محاسبه شد. با توجه به این محاسبات، میانگین توان لرزه‌خیزی گسل ایده‌لو نیز

در مطالعات لرزه‌شناسی حریم ایمنی گسلش، حریمی است که برای یک گسل لرزه‌زا در نظر گرفته می‌شود که در آن سازه‌ها از اثرات منطقه نزدیک گسل، مانند گسیختگی سطحی، جنبش شدید زمین، جابه‌جایی و زمین‌لغزش، در مناطق با توپوگرافی و شیب زیاد، تأثیر می‌پذیرند [۲۹]. گسیختگی سطحی یکی از خطرات رویداد زمین‌لرزه است که با رعایت فاصله تعریف شده به‌سادگی قابل اجتناب است. فاصله تعریف شده به‌عنوان حریم عموماً از ۱۵۰ متر تا ۲ کیلومتر در تغییر است و بر مبنای مطالعات زمین‌شناسی و حساسیت سازه معرفی می‌شود. هدف قانون حریم گسل، قانونمند کردن توسعه سازه‌های بشری و زندگی شهری در مجاورت گسل‌های فعال است که بدین ترتیب خطر گسیختگی مستقیم ناشی از زمین‌لرزه کاهش می‌یابد [۳۰].

۲-۲-۲. توان لرزه‌خیزی گسل‌ها

برای تعیین لرزه‌خیزی در یک منطقه باید مخاطره‌آمیزی گسل‌ها از نظر توان لرزه‌زایی بررسی شود [۳۱]. روش بزرگا-طول گسل یکی از معتبرترین روش‌ها در اندازه‌گیری توان لرزه‌زایی گسل است (زارع، ۱۳۷۴)، برخی روابط کمی تعیین توان لرزه‌زایی گسل‌ها عبارت‌اند از:

الف: رابطه زارع (۱۳۷۴).

$$M_s = 3.66 + 0.91 \ln L \quad (1)$$

L نیمی از طول گسل برحسب کیلومتر است (نوروزی، ۱۹۸۵).

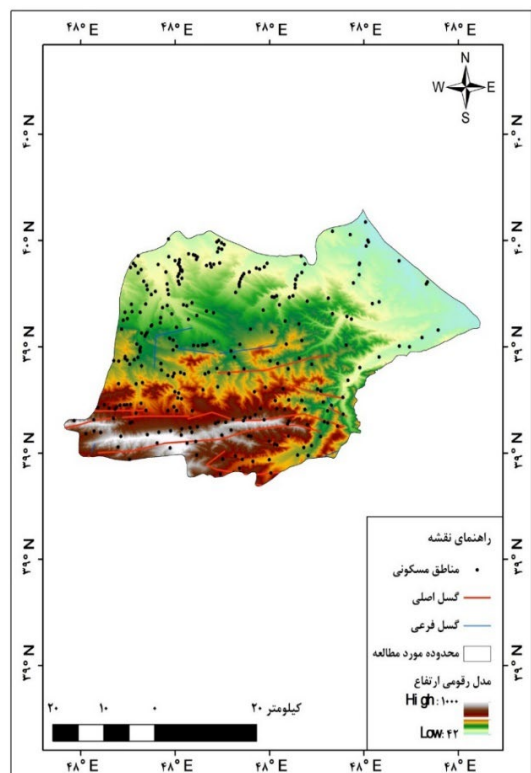
ب: رابطه نوروزی (۱۹۸۵).

$$M_s = 1.259 + 1.244 \log l \quad (2)$$

L نیمی از طول گسل برحسب کیلومتر است (نوروزی و مهاجر اشجعی، ۱۹۸۷).

پ: رابطه نوروزی و مهاجر اشجعی (۱۹۷۸).

$$M_s = 5.4 + \log l \quad (3)$$

شکل ۲. نقشه گسل‌های منطقه مورد مطالعه (منبع: نگارندگان، ۱۴۰۲)

بر اساس جدول (۱) منطقه مورد مطالعه به‌طور کلی از نظر لرزه‌خیزی مستعد است و گسل‌های منطقه و مجاور آن توان ایجاد زمین‌لرزه‌هایی به بزرگی بیش از ۴ ریشتر را دارند. طبق نقشه گسل‌های منطقه مورد مطالعه (شکل ۲)، لرزه‌خیزی بیشتر در مناطق مرکزی به سمت جنوب حوضه است که به علت تمرکز گسل‌ها در آن بخش است. با توجه به قرار گرفتن این گسل‌ها در نزدیکی مناطق مسکونی در صورت رخداد زمین‌لرزه در راستای این گسل‌ها، خسارت‌های زیادی به بار می‌آید و مناطق مسکونی در این قسمت‌های حوضه در خطر زمین‌لرزه بیشتری قرار دارند. از بررسی‌های انجام‌یافته در خصوص توان لرزه‌خیزی گسل‌های منطقه و نحوه استقرار مناطق مسکونی (شکل ۲) می‌توان گفت زمین‌لرزه یکی از عوامل مهم مخاطره‌آمیز محیطی و ژئومورفولوژی منطقه مورد بررسی است.

محاسبه شد که عدد ۵/۲۴ ریشتر به دست آمد. بر اساس ماهنامه شبکه شتاب‌نگاری ایران (۱۳۹۲)، اطلاعات لرزه‌ای ثبت‌شده در ایستگاه شتاب‌نگاری بيله‌سوار از سال ۱۹۹۷ تا ۲۰۱۲ میلادی، زلزله‌هایی با بزرگی بیشتر از ۵ ریشتر را نشان می‌دهد، بر این اساس محاسبات انجام‌شده به‌طور نسبی با واقعیت منطبق است [۳۳].

طبق مقادیر محاسبه‌شده و طول گسل‌های به‌دست‌آمده در منطقه، بین توان لرزه‌زایی و لگاریتم طول گسل‌ها هم‌بستگی مثبت و مستقیم برقرار است. گسل‌های ایده‌لو، شابی‌کندی و حاجی قدرت‌کندی (به ترتیب با طول ۳۵/۱۱، ۲۵/۰۲ و ۱۷/۵۵ برحسب کیلومتر) که طول بیشتری نسبت به سایر گسل‌های منطقه دارند، بالاترین توان لرزه‌زایی را در منطقه دارند در نتیجه باعث رخداد زمین‌لرزه‌های بزرگ می‌شوند. بر این اساس مناطق مسکونی اطراف این گسل‌ها در خطر زمین‌لرزه بیشتری قرار دارند. بعد از گسل‌های ذکرشده در بالا گسل‌های حاجی محمود قره‌ککیل، گورچینلو، حاجی‌بیوک، حاجی اسماعیل ایمان‌خان، قشلاق آق‌برون، کهل‌قشلاق، حاجی نورش‌کندی، قشلاق محمودلار و قشلاق حاج اکبر به ترتیب بالاترین توان لرزه‌زایی را در منطقه دارند. گسل‌های جهان‌خانملو و چای قشلاقی سیاب به دلیل طول کمتر خود، کمترین توان لرزه‌زایی را در مقایسه با سایر گسل‌های منطقه دارند.

با توجه به استفاده از روابط زارع (۱۳۷۴)، نوروزی (۱۹۸۵) و نوروزی و اشجعی (۱۹۷۸) و نتایج حاصله از گسل‌های موجود در منطقه تنها یک نقشه به‌عنوان نتیجه (شکل ۲) به دست آمد. بر اساس شکل (۲) در مناطق مرکزی به سمت جنوب حوضه تمرکز خطواره‌های گسلی می‌باشد. این قسمت حوضه بر اساس نقشه مدل رقومی ارتفاع (DEM) نسبت به سایر قسمت‌های حوضه مرتفع‌تر است. به دلیل اینکه وقوع زمین‌لرزه در شیب‌های کم و زیاد موجب تحریک و ناپایداری شیب‌ها یا به‌عبارتی دیگر، باعث وقوع زمین‌لغزش می‌شود (شعاعی، ۱۳۹۸)، امکان وقوع زمین‌لغزش نیز در این بخش از حوضه وجود دارد [۳۴].

جدول ۱. توان لرزه‌زایی گسل‌های موجود در حوضه بيله‌سوار برحسب ریشتر

نام گسل	طول گسل (کیلومتر)	زارع	نوروزی	نوروزی و اشجعی	میانگین
حاجی محمود قره ککیل	۱۱/۳۴	۵/۲۴	۲/۲۰	۶/۱۵	۴/۵۳
گورچینلو حاجی بیوک	۵/۶۰	۴/۶۰	۱/۸۱	۵/۸۵	۴/۰۹
حاجی اسماعیل ایمان‌خان	۸/۸۲	۵/۰۱	۲/۰۶	۶/۰۴	۴/۳۷
حاجی قدرت‌کندی	۱۷/۵۵	۵/۶۴	۲/۴۳	۶/۳۴	۴/۸۰
قشلاق آق‌برون	۸/۹۰	۵/۰۲	۲/۰۶	۶/۰۵	۴/۳۸
شابی کندی	۲۵/۰۲	۵/۹۶	۲/۶۲	۶/۵۰	۵/۰۳
ایده‌لو	۳۵/۱۱	۶/۲۷	۲/۸۱	۶/۶۴	۵/۲۴
کهل قشلاق	۱۲/۰۵	۵/۲۹	۲/۲۳	۶/۱۸	۴/۵۶
حاجی نورش کندی	۸/۱۵	۴/۹۴	۲/۰۲	۶/۰۱	۴/۳۲
قشلاق محمودلار	۱۰/۳۴	۵/۱۶	۲/۱۵	۶/۱۱	۴/۴۷
قشلاق حاج اکبر	۹/۱۲	۵/۰۴	۲/۰۸	۶/۰۶	۴/۳۹
جهان خانملو	۳/۲۹	۴/۱۱	۱/۵۳	۵/۶۱	۳/۷۵
چای قشلاقی سیاب	۲/۳۰	۳/۷۹	۱/۳۳	۵/۴۶	۳/۵۳
متوسط		۵/۰۸	۲/۱۰	۶/۰۸	--

را با استفاده از معادلات ولز و کوپر اسمیت، نوروزی، اشجعی و زارع، محاسبه کردند [۳۸].

۴. نتیجه‌گیری

پژوهش حاضر به ارزیابی و تحلیل سیزموتکتونیک و توان لرزه‌خیزی حوضه آبخیز افچه، بيله‌سوار با استفاده از روابط زارع (۱۳۷۴)، نوروزی (۱۹۸۵) و نوروزی و اشجعی (۱۹۷۸) پرداخته است. بزرگای به‌دست‌آمده از رابطه زارع و نوروزی و اشجعی هم‌خوانی بیشتری با زلزله‌های ثبت‌شده در ایستگاه شتاب‌نگاری در منطقه داشته است، بر این اساس نسبت به رابطه نوروزی نتایج قابل‌قبول‌تری را ارائه می‌دهند. سپس توان لرزه‌زایی گسل‌های منطقه با استفاده از روابط زارع (۱۳۷۴)، نوروزی (۱۹۸۵) و نوروزی و اشجعی (۱۹۷۸) محاسبه شد. با توجه به نتایج، متوسط توان لرزه‌زایی برحسب ریشتر در گسل‌های حاجی محمود قره ککیل ۴/۵۳، گورچینلو حاجی بیوک ۴/۰۹، حاجی اسماعیل ایمان‌خان ۴/۳۷، حاجی قدرت‌کندی ۴/۸۰، قشلاق آق‌برون ۴/۳۸، شابی کندی ۵/۰۳، ایده‌لو ۵/۲۴، کهل قشلاق ۴/۵۶، حاجی

نتایج حاصل از این پژوهش با مطالعات عابدینی و همکاران (۱۴۰۱) که به بررسی توان لرزه‌زایی گسل‌ها حوضه آبخیز کوزه‌توپراقی پرداختند و مطالعات اسفندیاری درآباد و نظافت تکل (۱۴۰۲) که به بررسی توان لرزه‌خیزی گسل‌ها در حوضه آبخیز نیر پرداختند منطبق است زیرا مناطق از نظر طول گسل منطبق هستند [۳۶-۳۵]. در هر دو پژوهش ذکرشده با استفاده از روابط زارع، نوروزی و اشجعی و نوروزی، فعالیت گسل‌ها بررسی شده که کارایی این روابط را در محاسبه لرزه‌خیزی گسل‌ها نشان می‌دهد. همچنین نتایج حاصل از این پژوهش با نتایج مطالعات رجبی و آقاجانی (۱۳۸۹) که به بررسی گسل‌ها، توان لرزه‌زایی و خطر زمین‌لرزه در مخروط افکنه‌های شمال‌شرق دریاچه ارومیه پرداختند و به این نتیجه رسیدند که گسل‌های منطقه و مجاور آن توان ایجاد زمین‌لرزه‌هایی به بزرگی بیش از ۶ ریشتر را دارند و بین قابلیت لرزه‌زایی گسل‌ها با طول گسل ارتباط مستقیم وجود دارد، هم‌راستا است [۳۷]. نتایج پژوهش عابدینی و همکاران (۱۴۰۱)، توان لرزه‌زایی گسل‌ها در منطقه نمین، آستارا، تالش

مراجع

- [۱] خدادادی جید، شاهین پورزینلی سعید. پهنه‌بندی لرزه‌ای شهر اردبیل با استفاده از تحلیل خطر قطعی و سیستم فازی مهندسی عمران مدرس. ۱۴۰۱؛ ۲۲(۲): ۴۳-۵۷.
- [2] Erdik M, Demircioglu M, Sesetyan K, Durukal E, Siyahi B. Earthquake hazard in Marmara region, Turkey. *Soil Dynamics and Earthquake Engineering*. 2004 Sep 1;24(8):605-31.
- [۳] ولی‌زاده قاسم. مطالعه ریسک لرزه‌خیزی منطقه اردبیل. پایان‌نامه کارشناسی ارشد گروه عمران. دانشکده فنی مهندسی. دانشگاه آزاد اسلامی واحد شاهرود. ۱۳۹۵؛ ۸۰ صفحه.
- [۴] پرویزی فریبا، شعاعی غلام رضا. تحلیل احتمالی خطر زمین‌لرزه و لرزه‌خیزی شهر بندرعباس. اولین همایش بین‌المللی پژوهش و پیشرفت در علوم زمین. ۱۳۹۶؛ شیراز.
- [۵] آلگر کلود. ناآرامی‌های زمین (زلزله و آتشفشان) - ترجمه درویش‌زاده، علی. چاپ اول. دانشگاه تهران. ۱۳۶۷؛ ۱۹۴ صفحه.
- [۶] پورکرمانی محسن، آرین مهران. سازه‌موتکتونیک. ویرایش اول. شرکت مهندسی مشاور دزآب. ۱۳۷۶؛ ۲۷۰ صفحه.
- [۷] نعمتی مجید. مبانی لرزه‌زمین‌ساخت با نگاهی ویژه به لرزه‌زمین‌ساخت ایران زمین. دانشگاه شهید باهنر کرمان. ۱۳۹۶؛ ۲۹۹ صفحه.
- [8] Lay T, Wallace TC. *Modern global seismology*. Elsevier; 1995 May 18.
- [۹] رابطی دنیا، ده‌بزرگی مریم، حکیمی آسیاب‌ر سعید، نوزعیم رضا. بررسی زمین‌ساخت فعال با استفاده از شاخص‌های ژئومورفولوژی در حوضه سپیدرود البرز غربی. پژوهش‌های ژئومورفولوژی کمی. ۱۳۹۷؛ ۷(۲): ۱۵۷-۱۴۰.
- [۱۰] نگهبان سعید، درتاج دیانا. ارزیابی تکتونیک فعال حوضه رودخانه سیروان با استفاده از شاخص‌های ژئومورفیک. هیدروژئومورفولوژی. ۱۳۹۸؛ ۵(۱۹): ۲۰۹-۱۸۷.

نورش‌کندی ۴/۳۲، قشلاق محمودلار ۴/۴۷، قشلاق حاج اکبر ۴/۳۹، جهان‌خانملو ۳/۷۵ و چای قشلاقی سیاب ۳/۵۳ است. نتایج حاصله نشان داد که منطقه مورد مطالعه، به‌خصوص بخش‌های مرکزی به سمت جنوب حوضه به علت تمرکز خطواره‌های گسلی، از نظر لرزه‌خیزی مستعد است و امکان وقوع زمین‌لرزه‌هایی با بزرگی بیشتر از ۴ ریشتر در آن وجود دارد. گسل‌های ایده‌لو، شابی‌کندی و حاجی قدرت‌کندی به ترتیب بالاترین توان لرزه‌زای در منطقه را دارند. نتایج این مطالعه بیانگر مستعد بودن منطقه از نظر لرزه‌خیزی است، به‌خصوص در مناطق مرکزی به سمت جنوب حوضه که تمرکز خطواره‌های گسلی در آن بخش بررسی شد. همچنین این نتیجه حاصل شد که گسل‌های ایده‌لو، شابی‌کندی و حاجی قدرت‌کندی به ترتیب بالاترین توان لرزه‌زایی را در منطقه دارند. نتایج همچنین نشان داد که تمرکز گسل‌ها در مناطق مرتفع‌تر حوضه است. با توجه به اینکه وقوع زمین‌لغزش بعد از زلزله در شیب‌ها محتمل است، از این رو پیشنهاد می‌شود که منطقه از نظر وقوع زمین‌لغزش نیز بررسی شود. با توجه به نبود مطالعات کافی در مورد تکتونیک و لرزه‌خیزی منطقه، پیشنهاد می‌شود در این منطقه مطالعات سطح زمین از طریق بازدیدهای میدانی و استفاده از سایر روش‌های تعیین لرزه‌خیزی، برای تأیید نتایج این پژوهش و به دست آوردن اطلاعات کامل‌تر در مورد سازه‌موتکتونیک منطقه و پهنه‌بندی منطقه از نظر لرزه‌خیزی انجام شود. بر اساس نتایج این پژوهش پیشنهاد می‌شود برای اجتناب از خسارت‌های جانی و مالی با فعالیت‌های نئوتکتونیک روی گسل‌های بيله‌سوار فعالیت‌های پیشگیرانه در جهت جلوگیری از ساخت‌وسازهای غیرمجاز بر روی گسل‌های مورد مطالعه انجام گیرد و همچنین یکی از مهم‌ترین فعالیت‌های پیشگیرانه در جهت جلوگیری از آسیب‌پذیری لرزه‌ای بر سکونتگاه‌ها تعیین حریم ایمنی گسل و رعایت میزان فاصله سازه‌ها از گسل است.

سپاسگزاری

از حمایت دانشگاه محقق اردبیلی در جهت پیشبرد و تحقق این پژوهش قدردانی می‌گردد.

- [۱۱] مقصودی مهران، جعفر بگلو منصور، جعفری رضا. ارزیابی تکتونیک فعال در حوضه‌های حبله رود و کردان بر اساس شاخص‌های ژئومورفیک. جغرافیا و مخاطرات محیطی. ۱۳۹۹؛ ۹(۳۵): ۷۷-۵۵.
- [۱۲] خلیج محمد. ارزیابی فعالیت زمین‌ساختی حوضه آبریز قروه دهگلان با استفاده از شاخص‌های ژئومورفیک. جغرافیا و توسعه. ۱۴۰۰؛ ۱۹(۶۲): ۱۵۶-۱۳۳.
- [۱۳] عابدینی موسی، ایرانی ویدا، اسفندیاری درآباد فریبا. اثرات ژئومورفولوژیکی تکتونیک فعال و پهنه‌بندی خطر زمین‌لرزه با تأکید بر توان لرزه‌زایی گسل‌ها (مطالعه موردی: نمین، آستارا، تالش). جغرافیا و برنامه‌ریزی. ۱۴۰۱؛ ۲۶(۸۲): ۱۶۰-۱۴۵.
- [۱۴] عابدینی موسی، پاسبان امیر حسام، نظافت تکلّه بهروز، پورقاسمی الهامه. بررسی فعالیت‌های نئوتکتونیک با استفاده از شاخص‌های ژئومورفیک و توان لرزه‌زایی گسل‌ها (مطالعه موردی: حوضه آبخیز کوزه‌توپراقی). مطالعات علوم محیط‌زیست. ۱۴۰۱؛ ۷(۲): ۵۰۵۲-۵۰۴۳.
- [15] Gorshkov A, Panza GF, Soloviev A, Brandmayr E. On the seismic potential of the Corsica-Sardinia block. Rendiconti Lincei. Scienze Fisiche e Naturali. 2021 Dec;32:715-28.
- [16] Vorobieva I, Gorshkov A, Mandal P. Modelling the seismic potential of the Indo-Burman megathrust. Scientific Reports. 2021 Oct 27;11(1):21200.
- [17] Jara-Muñoz J, Melnick D, Li S, Socquet A, Cortés-Aranda J, Brill D, Strecker MR. The cryptic seismic potential of the Pichilemu blind fault in Chile revealed by off-fault geomorphology. Nature Communications. 2022 Jun 11;13(1):3371.
- [18] Yang C, Ji L, Yang Y, Su L, Wang Y, Shi H. Present-day activity and seismic potential of the north Qinling fault, southern ordos block, central China, as revealed from GPS data and seismicity. Frontiers in Earth Science. 2023 Jan 20;10:1058243.
- [۱۹] ولی‌زاده قاسم. مطالعه ریسک لرزه‌خیزی منطقه اردبیل. پایان‌نامه کارشناسی ارشد گروه عمران. دانشکده فنی مهندسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شاهرود. ۱۳۹۵؛ ۸۰ صفحه.
- [۲۰] مطالعات طرح آمایش استان اردبیل. جلد اول تحلیل وضعیت و ساختار. سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی استان اردبیل. ۱۳۹۱.
- [۲۱] اسدیان علی. گزارش نقشه زمین‌شناسی ۱:۱۰۰۰۰۰ گرمی (بیله‌سوار). سازمان زمین‌شناسی و اکتشافات معدنی کشور. ۱۹۹۴؛ ۱۰ صفحه.
- [۲۲] نبوی محمد حسین. دیپاچه‌ای بر زمین‌شناسی ایران. سازمان زمین‌شناسی کشور. ۱۳۵۵؛ ۱۰۹ صفحه.
- [۲۳] میرزائی نوربخش، قیطانچی محمد رضا. پارامترهای مبنایی زمین‌لرزه‌های ایران. چاپ اول. انتشارات دانش نگار. ۱۳۸۱؛ ۱۱۸ صفحه.
- [۲۴] اسدیان علی. گزارش نقشه زمین‌شناسی ۱:۱۰۰۰۰۰ گرمی (بیله‌سوار)، سازمان زمین‌شناسی و اکتشافات معدنی کشور. ۱۹۹۴؛ ۱۰ صفحه.
- [25] Lay T, Wallace T. Modern global seismology. Academic Press. London. U.K. 1995; 521p.
- [۲۶] آراین مهران. لرزه‌زمین‌ساخت کاربردی. چاپ اول. ناشر آثار نفیس. ۱۳۹۱؛ ۳۰۴ صفحه.
- [27] Slemmons DB, McKinney R. Definition of 'active fault'. US Army Engineer Waterways Experiment Station, Soils and Pavements Laboratory Vicksburg. 1997; 77-8.
- [28] Daneshjoo F. Earthquake Engineering Lecture - Part 5- Earthquake Intensity and Magnitude. Tarbiat Modares University- Tehran- Iran. Technical Report. 2010.
- [۲۹] مجرب مسعود، زارع مهدی. تعیین حریم مهندسی گسل شمال تهران. زمین. ۱۳۸۸؛ ۴(۱): ۱۰-۱.
- [۳۰] میرزائی نوربخش، قیطانچی محمد رضا. پارامترهای مبنایی زمین‌لرزه‌های ایران. چاپ اول. انتشارات دانش نگار. ۱۳۸۱؛ ۱۱۸ صفحه.
- [۳۱] عابدینی موسی، سرمستی نادر. ارزیابی فعالیت و توان لرزه‌زایی گسل تبریز با شاخص‌های ژئومورفیک.

تکنیک سنجش‌ازدور و GIS. جغرافیا و پایداری محیط. ۱۳۹۴؛ ۵(۲): ۳۳-۴۷.

[32] Nowroozi Ahmad., Mohajer-Ashjai A. Obserud and probable Intensity Zoning of Iran. Tectonophysics. 1978; p49.

[۳۳] ماهنامه شبکه شتاب‌نگاری ایران. وزارت راه و شهرسازی. مرکز تحقیقات راه. مسکن و شهرسازی شبکه شتاب‌نگاری ایران. ۱۳۹۲؛ ۱۰(۵): ۷-۱۰.

[۳۴] شعاعی ضیاء الدین. ناپایداری شیب‌ها (زمین‌لغزش‌ها)- اصول و سازوکارهای وقوع. پژوهشکده حفاظت خاک و آبخیزداری. ۱۳۹۸؛ ۳۰ صفحه.

[۳۵] عابدینی موسی، پاسبان امیرحسام، نظافت تکلّه بهروز، پورقاسمی الهامه. بررسی فعالیت‌های نئوتکتونیک با استفاده از شاخص‌های ژئومورفیک و توان لرزه‌زایی گسل‌ها (مطالعه موردی: حوضه آبخیز کوزه‌توپراقی). مطالعات علوم محیط‌زیست. ۱۴۰۱؛ ۷(۲): ۵۰۵۲-۵۰۴۳.

[۳۶] اسفندیاری درآباد فریبا، نظافت تکلّه بهروز. ارزیابی و تحلیل فعالیت‌های نئوتکتونیک و توان لرزه‌خیزی گسل‌ها (مطالعه موردی: حوضه آبخیز نیر). جغرافیا و روابط انسانی. ۱۴۰۲؛ ۵(۴): ۵۹۰-۵۶۸.

[۳۷] رجبی معصومه، آقاجانی کامیلا. بررسی گسل‌ها و توان لرزه‌زایی و خطر زمین‌لرزه در مخروط افکنه‌های شمال شرق دریاچه ارومیه. جغرافیای طبیعی. ۱۳۸۹؛ ۳(۷): ۱-۱۴.

[۳۸] ایرانی ویدا، عابدینی موسی، اسفندیاری درآباد فریبا. مطالعه اثرات ژئومورفولوژیکی و نئوزمین ساخت با تأکید بر توان لرزه‌خیزی گسل‌ها و مخاطرات ناشی از آن‌ها (مطالعه موردی: نمین، آستارا، تالش). جغرافیا (برنامه‌ریزی منطقه‌ای). ۱۴۰۱؛ ۱۲(۴): ۱۰۵۴-۱۰۳۴.